

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΛΗΦΘΕΝΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1964
ΕΞ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ, ΔΩΡΕΩΝ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣ

(Revue reçues pendant l'année 1964 par donations, achat
et en échange de l'Annuaire des Archives de Folklore)

Α' ΕΛΛΗΝΙΚΑ
(en langue grecque)

'Αθηνά. Σύγγραμμα περιοδικόν τῆς ἐν 'Αθήναις 'Επιστημονικῆς 'Εταιρείας, ἐν 'Αθήναις, τόμ. 67 (1964).

'Αρχεῖον Πόντου. Σύγγραμμα περιοδικόν. 'Εκδιδόμενον ὑπὸ τῆς 'Επιτροπῆς Ποντιακῶν Μελετῶν, ἐν 'Αθήναις, τόμ. 24 (1961), τόμ. 26 (1964).

'Επετηρὶς 'Εταιρείας Κυκλαδικῶν Μελετῶν. 'Εν 'Αθήναις, τόμ. Α' (1961), τόμ. Β' (1962), τόμ. Γ' (1963).

'Επιστημονικὴ 'Επετηρὶς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν. 'Εν 'Αθήναις, τόμ. ΙΕ' (1964-65).

'Ηώς. Μηνιαία εἰκονογραφημένη ἐπιθεώρησις, ἐκδιδομένη ἐν 'Αθήναις, ἔτ. 4 (1961), ἔτ. 5 (1962), ἔτ. 6 (1963), ἔτ. 7 (1964).

'Ικαριακά. Μηνιαία ἔκδοσις τῆς Πανικαριακῆς 'Αδελφότητος 'Αθηνῶν. 'Αθῆναι, τεύχος 34 (1965).

Κνωσός. Περιοδικὴ ἔκδοσις τοῦ Συλλόγου Κρητῶν «'Η Κνωσός», ἔτ. 1-12 (1953-1965). Κρητικὴ 'Εστία. Μηνιαῖο ἱστορικὸ-λαογραφικὸ καὶ λογοτεχνικὸ περιοδικόν. Χανιά, χρόν. ΙΓ'-ΙΕ' (1961-63).

Κυπριακαὶ Σπουδαί. Δελτίον τῆς 'Εταιρείας Κυπριακῶν Σπουδῶν. 'Εν Λευκωσίᾳ Κύπρου, τόμ. ΚΗ' (1964), τόμ. ΚΘ' (1965).

Λαογραφία. Δελτίον τῆς 'Ελληνικῆς Λαογραφικῆς 'Εταιρείας. 'Εν 'Αθήναις, τόμ. ΚΑ' (1963-64).

Μαθητικὴ 'Εστία. Περιοδικόν τῶν μαθητῶν τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου. Λευκωσία Κύπρου, φ. 37-39 (1963-65).

Μικρασιατικὰ Χρονικά, τόμ. 11 (1964).

Β' ΞΕΝΑ
(en langues étrangères)

Arts et Traditions Populaires, douzième année 1964. Paris.

HÉLÈNE GUILCHER, La dance traditionnelle à Saint-Nicolas-de-Veroce (Haute-Savoie)

σ. 3-29.

Χορογραφικὴ καὶ μουσικολογικὴ μελέτη.

CHARLES MARCHEL-ROBILLARD, Forges et forgerons du pays Chartrain, σ. 30-71.

Μελέτη περιγραφική μετά σχεδίων και εικόνων, άναφερομένη εις τὰ σιδηρουργεῖα καὶ τοὺς σιδηρουργοὺς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἐν Chartrain.

JEAN FAVIÈRE, Mobiliers et meubles ruraux du Haut-Berry, σ. 101-138, 215-229.

A. HAJDI, La loki djili des Tsiganes Kêlderâs, σ. 139-177.

Ἐρουνῶνται τὰ ἐλευθέρου ἀργοῦ ρυθμοῦ ἄσματα τῶν λεβητοποιῶν Ἀθιγγάνων, λεγόμενα loki djili.

MARIE-LOUISE TRÈNÈZE, Le conte populaire français: Réflexions sur un itinéraire, σ. 193-203.

Ἡ συγγρ., ἀναφέρουσα νεωτέρας παραμυθιολογικὰς μελέτας, διατυπώνει ἐνδιαφερούσας σκέψεις ὅσον ἀφορᾷ εις τὸν παραμυθᾶν, τὸ ἀκροατήριον καὶ ρεπερτόριόν του.

S. F. SANDERSON, État des études de la vie traditionnelle en Grande-Bretagne et en Irlande, σ. 247-254.

Πληροφορίαι περὶ τῶν σπουδῶν τοῦ κατὰ παράδοσιν λαϊκοῦ βίου ἐν Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ καὶ Ἰρλανδίᾳ

Δ. Β. Οἱ.

Bulletin folklorique d'île-de-France, Nos 21-28, Paris... 1963-1964, σελ. 641-863.

Τὸ περιοδικὸν τοῦτο εἶναι ὄργανον τῆς Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῆς Ile-de-France. Σημειῶμεν τὰ ἄρθρα: α) «Ὁ Rabelais καὶ ἡ Λαογραφία» τοῦ M. Françon (σελ. 643, 744-5), β) «Ἡ γλωσσὶς τῆς Ile-de-France» τοῦ André-Louis Mercier (σελ. 649-50, 719-20, 751-2, 814-5, 840-43), γ) «Δύο λαογραφικαὶ καὶ φιλολογικαὶ σημειώσεις» ὑπὸ τοῦ M. Françon, σελ. 711, δ) «Ἀρχαιολογία καὶ λαογραφία εις τὰς πηγὰς τοῦ Σηκουάνα» τοῦ A. Colombet, σ. 808-810, ε) πλῆθος ἄρθρων ὑπὸ τὸν τίτλον «λαογραφικὰ χρονικά», καὶ συστηματικαὶ βιβλιογραφικαὶ ἀναλύσεις περιοδικῶν, μελετῶν καὶ ἄρθρων γαλλικῶν καὶ ξένων.

Δ. Β. Οἱ.

Fabula. Zeitschrift für Erzählforschung, hrsg. von Kurt Ranke. Berlin, 6. Band (1964).

EL. LEGROS, A propos d'une étude sur le conte populaire Wallon, σ. 1-54.

BELA GUNDA, Die Funktion des Märchens in der Gemeinschaft der Zigeuner, σ. 95-107.

Μελέτη περὶ τῆς θέσεως τοῦ παραμυθιοῦ εις τὴν κοινωνικὴν ζωὴν τῶν Ἀθιγγάνων.

RICH. BAUMAN, The Folktale and Oral Tradition in the fables of Robert Henryson, σ. 108-124.

ROLF WILH. BREDNICH, Der Teufel und die Kerze, σ. 141-161.

Ἐξετάζεται τὸ θέμα τῆς προσελύσεως καὶ διαδόσεως λαϊκῆς διηγῆσεως περὶ τοῦ ἐξαπατηθέντος διαβόλου (AaTh 1187).

L. KRETZENBACHER, «Stabbrechen» im Hochzeitsritus, σ. 195-212.

KATH. LUOMALA, Motif A 728: Sun Gaught in Snare and Certain Related Motifs, σ. 213-252.

HEL. KAPETUS, Türkische Volkserzählungen in der polnischen Literatur des XVI. Jhdts, σ. 253-257.

Ἐξετάζονται αἱ Τουρκικαὶ λαϊκὰ διηγήσεις εἰς τὴν Πολωνικὴν φιλολογοῖαν κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα.

Σ. Δ. Η.

Hessische Blätter für Volkskunde, Giessen, Bd. 55 (1964).

HANS MOSER, Der Folklorismus als Forschungsproblem der Volkskunde, σ. 9-57.

INGEBORG WEBER-KELLERMANN, Die Maskenmacher auf dem Thüringer Wald, σ. 109-122.

Μελετῶνται οἱ κατασκευασταὶ προσωπεῖων εἰς τὸ «Thüringer Wald» τῆς Γερμανίας. Παρατίθενται 14 εἰκόνες δεικνύουσαι εἶδη προσωπεῖων ὡς καὶ τὸν τρόπον κατασκευῆς αὐτῶν.

ΚΑΙ DETLER SIEVERS, Die Mitwirkung der dithmarsischen Geschlechter beim Hochzeitsbrauchtum, σ. 123-139.

FRIEDRICH KARL AZZOLA, Das doppelbalkige Kreuz als Grabzeichen in Hessen, σ. 181-184.

Ὁ συγγρ. ἀσχολεῖται μὲ τὸν διπλοῦν σταυρὸν ὡς σύμβολον ἐπὶ τῶν τάφων.

Σ. Δ. Η.

Journal of American Folclore, τόμ. 77 (1964).

GEORGE MONTEIRO, Parodies of Scripture, Prayer, and Hymn, σ. 45-52

Ἀναφέρονται παραδείγματα ἑμμέτρων περικοπῶν ἐκ τῆς Βίβλου, ἐκ τῶν προσευχῶν καὶ ἐκ τῶν Ὑμνων τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, ἀμέσως δὲ εἰς ἐκάστην περίπτωσιν παρατίθενται παραλλαγὰὶ ἀντιστοίχων λαϊκῶν διακωμωδησέων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν συντεθῆ εἰς τὸ αὐτὸ μέτρον, διατηροῦν δὲ τὸ αὐτὸ ὕφος καὶ κατὰ κανόνα τὴν αὐτὴν ὁμοιοκαταληξίαν.

S. J. SOESCKETT, Poetry and Folklore: Some points of affinity, σ. 143-153.

Ἐξετάζεται ἡ συγγένεια μεταξὺ ποιήσεως καὶ λαογραφικῶν μνημείων τοῦ λόγου. Ἰδίως ἐξετάζεται ἡ μεταφορικὴ χρῆσις τῶν ἐννοιῶν, φαινόμενον τὸ ὁποῖον παρατηρεῖται τόσον εἰς τὴν ποίησιν διὰ τῆς παρομοιώσεως καὶ δὴ τῆς μεταφορᾶς, ὅσον καὶ εἰς αἰνίγματα, τῶν ὁποίων ἡ σύνθεσις βασιζέται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν μεταφορικὴν χρῆσιν τῶν ἐννοιῶν.

K. P.

Journal of the International Folk Music Council, τόμ. XVI - 1964 - σελ. 170.

Τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ τόμου εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τὸ 16ον Συνέδριον τοῦ IFMC, τὸ ὁποῖον ἐπραγματοποιήθη τῷ 1962 εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, μὲ τὸν γενικὸν τίτλον «Ἀνατολὴ καὶ Δύσις εἰς τὴν Μουσικὴν». Τὴν ἐναρκτήριον ὁμιλίαν ἔκαμεν ὁ Οὐγγρος συνθέτης Zoltan Kodaly προσπαθῆσας νὰ δώσῃ τὸν ὀρισμὸν τῆς Ἀνατολικῆς καὶ τῆς Δυτικῆς μουσικῆς.

PETER CROSSLEY - HOLLAND, Preservation and renewal of Traditional music.

(=Διατήρησις καὶ ἀνανέωσις τῆς δημοτικῆς καὶ παραδοσιακῆς μουσικῆς). Αἱ παραδοσιακαὶ μορφαὶ τῆς μουσικῆς—ποῦ σήμερον διαφέρουν πολὺ ἀπὸ τὴν πρωταρχικὴν των μορφήν—εἶναι ἢ δημοτικὴ μουσικὴ, ἢ λειτουργικὴ (ἐκκλησιαστικὴ) καὶ ἢ λογία μουσικὴ (Learned music), αἱ ὅποια ὁμοῦς εὐρίσκονται εἰς τὸ χεῖλος τῆς καταστροφῆς των ἔνεκα ἐγκαταλείψεώς των καὶ τῆς συγχύσεως ποῦ προκαλοῦν αἱ νόθαι μορφαὶ λαϊκῆς τέχνης, ποῦ δημιουργοῦνται. Τίθεται τὸ ἐρώτημα, ἐὰν πρέπει καὶ πῶς δύνανται νὰ διασωθῶν αἱ παλαιότεραι παραδόσεις τραγουδιῶν καὶ λαϊκῶν χορῶν, ποῦ εἶναι συνδεδεμένα μετὰ λειτουργικὰ κοινωνικὰ ἔθιμα καὶ τὰ ὅποια προερχόμενα ἐκ παλαιότερων χρόνων θὰ ἐξαφανισθῶν ἀσφαλῶς.

DIEGO CARPITELLA, A propos du folklore «Reconstruit» (σ. 22).

(=Ἐπὶ τῆς ἀνασυστάσεως τῆς Λαογραφίας). Τονίζεται ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα 25 ἔως 30 ἔτη ἡ ἔθνομουσικολογία ἐξετάζει πρὸ παντός τὰ μουσικὰ κείμενα ἐν σχέσει μετὰ τὴν κοινωνικὴν των λειτουργίαν καὶ τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐκτελοῦνται. Ἐρευνῶνται αἱ κοινὰ ρίζαι, ποῦ συνδέουν τὴν ἔθνομουσικολογίαν μετὰ τὰς ἄλλας κοινωνικὰς καὶ ἱστορικὰς ἐπιστήμας. Ἐκ τῆς μελέτης ταύτης προέκυψεν ἡ ἀνακάλυψις τῆς συνεχείας τῆς προφορικῆς παραδόσεως (ἐξ ἴσου ζωντανῆς ὅπως ἡ γραπτῆ παράδοσις). Ἡ λέξις «ἀνασυστάσις» ἔχει ἐνταῦθα τὴν ἔννοιαν οὐχὶ τῶν μεταβολῶν, ἃς ὑφίσταται λαϊκὴ τις ἐκδήλωσις μετακινουμένη ἐντὸς τῆς κοινωνίας, ἀλλὰ τῆς ἀναβιώσεως αὐτῆς, οὔσης ἀποκεκομμένης ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν της συνέχειαν ὑπὸ διεσκευασμένην, οὕτω δὲ ἀνακαινισμένην, μορφήν.

Σ. Κ.

L'Homme. Revue française d'Anthropologie. Paris, tome III, 1963, No 1-3.

DENISE PAULME, Un conte de Fées Africain: Le garçon Travesti ou Joseph en Afrique, No 2, σ. 5-21.

Ἐξετάζεται τὸ Ἀφρικανικὸν παραμῦθι: «τὸ παιδί Travesti ἢ ὁ Ἰωσήφ».

JEAN PIERRE VERNANT, Hestia-Hermès. Sur l'expression religieuse de l'espace et du mouvement chez les Grecs, No 3, σ. 12-50.

Θρησκευολογικὴ μελέτη εἰς ἣν συζητεῖται ὁ σύνδεσμος καὶ ἡ κοινωνικὴ καὶ λατρευτικὴ σχέσις τῶν θεοτήτων Ἑστίας καὶ Ἑρμοῦ.

HENRI LAVONDÈS, Magie et langage. Note à propos de quelques faits malgaches, σ. 109-117.

Ἐξετάζονται μαγικαὶ τινες πράξεις καὶ αἱ σχετικαὶ πρὸς αὐτὰς γλωσσικαὶ ἐκφράσεις τῶν ἰθαγενῶν κατοίκων τῆς Μαδαγασκάρης.

Δ. Β. Οἰ.

Narodno Stvaralawtvo Folklor. (Folklore de l'Union des associations des Folkloristes de Yougoslavie), Beograd, vol. 5-8 (1963).

Zw. LJOVRENČEVIČ, Tambura «samica» Puokoliri Bjelovara, σ. 313-324, 390.

Ἐξετάζεται ὑπὸ τοῦ συγγρ. τὸ λαϊκὸν ὄργανον samica εἰς τὴν περιοχὴν Bjelovara τῆς

Γιουγκοσλαβίας, παρατιθεμένων και παραδειγμάτων της μουσικής αποδόσεώς του. Πρόκειται περί ὄργανου, μορφῆς τετραχόρδου μανδολίνου, τὸ ὅποιον ἀπαντᾷται εἰς τρεῖς τύπους: διατονικόν, χρωματικόν καὶ διατονικόν χρωματικόν.

KAREL HORALĚK, Južnoslovenski deseterac, σ. 325-327, 390.

Ἄο συγγρ. κάμνει λόγον περὶ τοῦ δεκασυλλάβου στίχου εἰς τὴν δημώδη ποίησιν τῶν Νοτιοσλάβων.

STOJAN DZUDZEV, Zrte is gynota narodnih Pesana, σ. 347-354, 391-92.

Συζητεῖται τὸ ζήτημα τῆς δημιουργίας παραλλαγῶν εἰς θέματα τῆς δημώδους μουσικῆς καὶ τῆς δυνατοῦτος τῆς ἐξετάσεως εἰς αὐτὰς τῆς ἱστορικῆς ἀρχῆς ἐκάστου μουσικοῦ θέματος.

SLOBODAN ZEĐENIĆ, Homerop er i naše narodne igre, σ. 485-493, 558.

Παρατηροῦνται ὑπὸ τοῦ συγγρ. εἰς χορούς καὶ Νοτιοσλαβικά ἐπικά ἔσματα στοιχεῖα, τὰ ὅποια ἀνευρίσκονται ὁμοίως εἰς τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσειαν.

VINCO ZGANEC, Stjerna Banović, σ. 515-516, 519.

Ἐκ τοῦ ἔργου τοῦ Βαπονιῆ ἐξαιρεται ἡ πραγματεία του μὲ τίτλον: Θεματικά στοιχεῖα ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας εἰς Κροατικά δημώδη ἔσματα τῆς Μαρκάσκας.

SLOB ZEĐENIĆ, Jugoslovenski'mythi folklore y ozyma stranatsa i slovena, σ. 602-609, 639.

Ἄο συγγρ. ὑποστηρίζει, ἀντιθέτως πρὸς ξένους, μὴ Σλάβους ἐρευνητάς, ὅτι εἰς τοὺς Νοτιοσλάβους, ὡς καὶ εἰς ἄλλους λαούς, διασώζεται πλουσία μυθολογικῆ παράδοσις, ἡ ὅποια συνεχίζεται ζωντανῆ εἰς τὴν λαϊκὴν ψυχὴν.

ALEK. LININ, Tradicionalna praxay narodnoi instrumentalnoj musizi Makedonije, σ. 618-624, 640.

Πληροφοριακὸν ἄρθρον περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐκ παραδόσεως δημώδους ὀργανικῆς μουσικῆς εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ κράτους τῶν Σκοπίων.

Vol. 9-12 (1964)

CVJETCO RIHTMAN, Dva problema naje organologije: bubanj na dertina i slavic, σ. 653-57.

Ἐξετάζονται τὰ λαϊκά ὄργανα: τὸ τύμπανον καὶ ἡ φλογέρα.

ZW. LOVRENČENIĆ, Ladarice, σ. 711-716.

Κατὰ τὸ ἐσπέρας τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου (24 Ἰουνίου) εἰς τὴν περιοχὴν Bjelovar τῆς Γιουγκοσλαβίας ὁμάδες ἐκ τεσσάρων κορασίων, ἡλικίας 10-12 ἐτῶν, χορεύουν καὶ τραγουδοῦν ἔμπροσθεν κάθε οἰκίας, λαμβάνουσαι δῶρα. Τὸ ἔθιμον τοῦτο σχετίζει ὁ συγγρ. πρὸς τὴν ἀρχαίαν σλαβικὴν θεότητα Lado. Νομίζω ὅτι ἀνεξαρκήτως τῆς ἱστορικῆς του ἀρχῆς εἰς τὴν ἐξωτερικὴν του μορφὴν ἔχει ὑποστῆ ἐπίδρασιν ἐκ τῶν ἀγερωῶν κατὰ τὸ Σάββατον τοῦ Λαζάρου.

H. CURIČ, Neke naše narodne legende 5 kraja XIX vijeka, σ. 714-721.

Ἐξετάζονται δύο δημώδεις παραστάσεις ἐκ Βοσνίας, τοῦ τέλους τοῦ 19 αἰ., εἰς τὰς ὁποίας ἀναφέρονται ὡς ἤρωες ὁ Μᾶρκος Κράλιεβιτς καὶ ὁ I. Madjarin.

ANDR. COJČOVIĆ, Cigani i musika, σ. 722-728.

Συζητείται τὸ θέμα τῆς σχέσεως τῶν Ἀθιγγάνων πρὸς τὴν μουσικὴν, ἐξεταζομένου τούτου διὰ σχετικῶν στοιχείων ἱστορικῶν καὶ ἐθνοκοινωνικῶν.

Γ.Κ.Σ.

Objets et Mondes, La revue du Musée de l'homme, Tome III (1963)
(Un choix des articles).

JOSEPH CHELHOD, Une enquête chez les nomades du Négueb (= Ἐρευνα τῶν νομάδων τοῦ Νεγκέμπ). σ. 59-70.

Ἐξετάζεται ἡ νομαδικὴ φυλὴ τῶν Βεδουίνων εἰς Νεγκέμπ εἰς ἐκδηλώσεις τοῦ κοινωνικοῦ τῶν βίου (ὡς τοῦ γάμου, τῆς οἰκογενείας, ἀδελφοποιίας) καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ βίου.

MONIQUE ROUSSEL DE FONTANES, Les costumes traditionnels Calabrais; (mission de Juin 1962) (= Τὸ ἐκ παραδόσεως ἔνδυμα εἰς τὴν Καλαβρίαν), σ. 71-80.

Γίνεται λόγος ἰδίᾳ περὶ τοῦ ἐνδύματος εἰς περιοχὰς ὅπου ἔχουν ἐνταῦθα ἐγκατασταθῆ ἄποικοι κατὰ τὸν 15ον αἰῶνα.

P. S. WAKANKAT, Peintures rupestres Indiennes (= Εἰκόνες ἐπὶ βράχου εἰς Ἰνδία). σ. 129-150).

Πρόκειται περὶ εἰκόνων ζῶων διὰ ζωγραφικῆς εἰς ὑπόγεια καταφύγια. Αἱ εἰκόνες δ' αὐταὶ προέρχονται ἐκ διαφόρων χρόνων, τῶν παλαιότερων ἐκ τῆς ἐποχῆς τοῦ λίθου.

JACQUES MILLOT, Sardaigne 1963 (= Σαρδηνία 1963), σ. 173-204.

Ἐκ τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ λαϊκοῦ βίου τῆς νήσου ἐξετάζεται τὸ ἔνδυμα, τὰ κοσμήματα, ἡ ξυλοτεχνία, ἡ ὑφαντικὴ.

Tome IV (1964)

A. B. BAJRUT, Le monde perdu des Kalash (Kafiristan), σ. 3-28.

Εἰς τὴν ἐξτεταμένην ὄρεινὴν περιοχὴν τοῦ βορείου τμήματος τοῦ δυτικοῦ Πακιστάν ἐντὸς τριῶν κοιλάδων διαμένει λαὸς καλούμενος Kalash, ὁ ὁποῖος διαφέρει τῶν γειτονικῶν φυλετικῶς. Θεωρεῖται ὁ λαὸς οὗτος ὅτι εἶναι ἀπόγονος Ἑλλήνων στρατιωτῶν, Περσῶν ἢ Πάρθων, οἱ ὅποιοι ἤλθον καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν ἀπομονωμένην αὐτὴν περιοχὴν. Οἱ κάτοικοι ταύτης ἀνέρχονται εἰς 1.200. Τοῦ λαοῦ τούτου ἐξετάζεται ἡ ἀμφίεσις, ἡ κατοικία, ἡ οἰκονομία τοῦ τόπου, ἡ θρησκεία, ὁ γάμος, ἡ τελευτὴ καὶ αἱ ἑορταί. Πρόκειται περὶ ἐντελῶς πρωτογόνου λαοῦ εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ βίου.

ANNE MASSION, Les bâtons Africains décorés du Musée de l'homme, σ. 157-186.

Ἐξετάζονται ράβδοι καὶ βακτηρίαι ἐξ Ἀφρικῆς μετὰ διακοσμῆσεων, εὐρισκόμεναι εἰς Musée de l'homme εἰς Παρισίους. Ἡ ράβδος, ὡς γνωστόν, ἐκ παλαιωτάτων χρόνων εἰς τοὺς ἱστορικοὺς λαοὺς ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλους, ἀποτελεῖ ἔμβλημα πολιτικῆς ἢ θρησκευτικῆς ἐξουσίας. Γνωστὸν εἶναι ἤδη ἀπὸ τῶν Ὀμηρικῶν χρόνων τὸ βασιλικὸν σκῆπτρον. Εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἐρευνᾶται ἡ μαγικὴ, θρησκευτικὴ καὶ γονιμικὴ σημασία τῶν ράβδων τούτων, ἡ διακοσμητικὴ κλπ.

ROBERT CRESSWELL, La poterie libanaise, σ. 187-198.

Ἐξετάζεται ἡ τεχνικὴ τῆς λαϊκῆς κεραμευτικῆς εἰς τὸν Λίβανον.

Γ.Κ.Σ.

Oesterreichische Zeitschrift für Volkskunde, Neue Serie, Bd. XVIII, Wien 1964.

FRIEDR. JOH. FISCHER, Faschingritt, Ringelstechen, Pferderennen. Archivalische Nachrichten über den Untergang des Pferdekultes in Salzburg, σ. 1-8.

Ἐξέτασις ἐθίμων ἵπποδρομιῶν καὶ ἵππασίας κατὰ τὰς Ἀπόκρως καὶ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰς Σαλτσβοῦργον κατὰ τὸ δεῦτερον ἡμισυ τοῦ 18ου αἰῶνος.

ROBERT SCHINDLER, Der 100. und der 200. Tag in Bauernkalender und Wetterregel, σ. 76-88.

Σημασία τῆς ἑκατοστῆς καὶ διακοσιοστῆς ἡμέρας εἰς τὸ ἡμερολόγιον τῶν ἀγροτῶν καὶ εἰς τὴν λαϊκὴν μετεωρολογίαν, λογιζομένης πρὸς τοῦτο τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς 24 ἢ 25 Δεκεμβρίου.

L. SCHMIDT, Arthur Haberlandt zum Gedächtnis. Nachruf und Bibliographie (Mit 1 Abbildung), σ. 217-271.

Ἐκθεσις περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς δράσεως καὶ βιβλιογραφικῆς ἀναγραφῆς τῶν δημοσιευμάτων τοῦ αὐστριακοῦ καθηγητοῦ Arthur Haberlandt (1889-1964), ἰδρυτοῦ ἐν Βιέννῃ μετὰ τοῦ πατρὸς του τοῦ Λαογραφικοῦ Μουσείου, ὡς καὶ τῆς Λαογραφικῆς ἐκεῖ ἐπιστήμης, ἀσχοληθέντος προσέτι καὶ εἰς θέματα τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης.

Γ.Κ.Σ.

Revista de Etnografie și Folclor, anul IX, București, 1964.

ΜΙΧΑΙ ΡΟΡ, Caracterul istoric al epicii populare, σ. 5-15.

Ἐξετάζονται αἱ σχέσεις τοῦ δημώδους ἐπικοῦ ἔξματος μετὰ τὴν ἱστορίαν καὶ δὴ α) οἱ ἰδιαιτεροὶ τρόποι τῶν διαφόρων κατηγοριῶν αὐτοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἀντικατοπτρίζεται ἡ πραγματικότης, καὶ β) ἡ ποσότης ἱστορικῶν πληροφοριῶν, ποὺ παρέχει ἐκάστη κατηγορία τῶν ἔξμάτων τούτων.

GH. CIOBANU, Inrudirea dintre ritmul dansurilor și al colindelor, σ. 33-69.

Μουσικολογικὴ μελέτη περὶ τῆς συγγενείας μεταξὺ τοῦ ρυθμοῦ τῶν χορῶν καὶ τῶν καλάντων.

A. FOCHI, Dimitrie Cantemir etnograf și folclorist, σ. 71-101, 119-142.

Ἱστοριολαογραφικὴ μελέτη, ἐν ἣ ἔξετάζεται τὸ ἔργον τοῦ Δημητρίου Καντεμίρ ἀπὸ «ἐθνογραφικῆς» καὶ λαογραφικῆς ἀπόψεως μετὰ παράθεσιν ποικίλων στοιχείων ἐκ τοῦ ἔργου τούτου.

AL. AMZULESCU, Cîteva observații cu privire la versul popular, σ. 105-111.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς μετρικῆς καὶ τοῦ ρυθμοῦ τῆς δημώδους ρουμανικῆς στιχογραφίας.

RADU OCTAVIAN MAIER, Așezările de călive la Arominii din Albania, σ. 183-189.

Περιγράφονται καὶ εἰκονίζονται μετὰ σχέδια καὶ εἰκόνας αἱ καλύβαι τῶν Κουτσοβλάχων τῆς Ἀλβανίας (*Αρβανιτόβλαχοι).

ANCA GIURCHESCU, Analiza structurii dansului popular românesc, σ. 191-199.

Μουσικολογικὴ ἀνάλυσις τοῦ ρουμανικοῦ λαϊκοῦ χοροῦ.

ELISABETA DOLINESCU, Pătrunderea unor creații culte și semiculte în cîntecul popular, σ. 261-274.

Μουσικολογική μελέτη περί τῆς εἰσαγωγῆς μερικῶν λογίων καὶ ἡμιλογίων δημιουργιῶν εἰς τὰ δημώδη ᾄσματα.

PAUL HENRI STAHL, Din istoricul cercetărilor de arhitectură populară romînească, σ. 275-291.

Ὁ συγγρ. ἀναφέρεται εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐρευνῶν διὰ τὴν ρουμανικὴν λαϊκὴν ἀρχιτεκτονικὴν.

MARIANA KAHANE, Baza prepentatonică a melodiei din Oltenia subcarpatică, σ. 387-411.

Μουσικολογικὴ μελέτη τῆς προπεντατονικῆς βάσεως τῆς μελωδίας ἐν τῇ περιοχῇ τῆς ὑπὸ τὰ Καρπάθια Ὀλιτενίας.

G. SUIȚEANU, Introducere în culegerea și studierea folclorului muzical al Tătarilor Dobrogeni, σ. 545-576.

Εἰσαγωγή εἰς τὴν συλλογὴν καὶ μελέτην τῆς μουσικῆς λαογραφίας τῶν Τατάρων τῆς Δοβρουτσᾶς.

ELISABETA MOLDOVEANU-NESTOR, Cîmuna-Sărbătoare a secerişului. Cîntecele de seceriş din ținutul Năsăud-Transilvania, σ. 614-634.

Γίνεται λόγος περί τῆς ἑορτῆς τοῦ θερισμοῦ τῶν δημητριακῶν μετὰ τῶν σχετικῶν ᾄσμάτων τοῦ θέρου εἰς τὴν περιοχὴν Năsăud τῆς Τρανσυλβανίας

Δ. Β. Οἱ.

Revue des Études Sud-Est Européennes, tome I. Bucarest, 1963, No 1-4.
(Éditions de l'Académie de la République Populaire Roumaine)

A. ROSETTI, Sur le traitement des groupes KS, KT dans les langues Balkaniques, σ. 153-154.

Ἐξετάζεται ἡ χρησιμοποίησις τῶν συμπλεγμάτων *κο, κτ* εἰς τὰς βαλκανικὰς γλώσσας.

MIHAI POP, Le premier festival de folklore des pays balkaniques et de la zone de la mer adriatique, σ. 177-178.

Ἐκθεσις περί τῆς πρώτης λαογραφικῆς ἑορτῆς τῶν βαλκανικῶν χωρῶν καὶ τῆς περιοχῆς τῆς Ἀδριατικῆς, ἡ ὁποία ἔγινεν εἰς τὸ Βουκουρέστιον ἀπὸ 27 Ἰουλίου μέχρι τῆς 4 Αὐγούστου 1962.

ADRIAN FOCHI, Parallèles folkloriques Sud-Est Européens, σ. 517-550.

Ὁ συγγρ. ἐρευνᾷ συγκριτικῶς τὰς γνωστάς του παραλλαγὰς ᾄσμάτων τῶν βαλκανικῶν λαῶν μὲ θέμα τὸν ἦρωα (κλέφτην ἢ χαϊντούκ), ποῦ πεθαίνει καὶ παραγγέλλει εἰς τοὺς συντρόφους του πῶς νὰ κτίσουν τὸ μνήμα του καὶ πῶς νὰ ἀναγγείλουν τὸν θάνατόν του εἰς τοὺς οἰκείους του. Τὰ ᾄσματα τοῦ θέματος τούτου δὲν μετεδόθησαν κατὰ τὸν συγγρ. διὰ «μεταναστεύσεως», ἀλλ' ἐδημιουργήθησαν παντοῦ ἀνεξαρτήτως τὸ ἐν τοῦ ἄλλου. Τὰ προβλήματα τῆς μελέτης τίθενται χωρὶς νὰ λύωνται, ὡς ὁ ἴδιος λέγει.

Δ. Β. Οἱ.

Schweizeirsches Archiv für Volkskunde.**Band 59 (1963)**

CARL - HERMAN TILLBAGEN, Zigeunerforschung in Skandinavien, σ. 2-13.

Ἐρευναὶ περὶ τῶν Ἀθιγγάνων εἰς τὴν Σκανδιναβίαν, ἐγκατασταθέντων εἰς τὴν Σουηδίαν τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1512.

DAN BEN - AMOS, Folklore in Israel, σ. 14-24.

Σύντομος ἔκθεσις περὶ τῶν λαογραφικῶν σπουδῶν εἰς τὸ Ἰσραήλ.

TRILOCHAN PANDE, The Concept of Folklore in India and Pakistan, σ. 25-30.

Συζητεῖται ἡ ἔννοια τοῦ ὄρου Folklore εἰς τὴν Ἰνδίαν καὶ εἰς τὸ Πακιστάν.

ABEL COETZEE, Afrikaans Folklore and Regional Ethnology (= Ἀφρικανικὴ λαογραφία καὶ περιφερειακὴ Ἔθνολογία), σ. 31-35. Σύντομος ἔκθεσις τῶν λαογραφικῶν καὶ ἐθνολογικῶν μελετῶν εἰς νότιον Ἀφρικήν.

EIKE HABERLAND, Zur Volkskunde der Hoch - Äthiopier (Amhara and Tigray), σ. 35-48.

Συμβολὴ εἰς τὴν λαογραφίαν τῆς ὀρεινῆς Αἰθιοπίας (Amhara καὶ Tigray).

Band 60 (1964)

GEORG DUTHALER, Die Melodien der Alten Schweizermärsche, σ. 18-32.

Παρελάσεις λαϊκῶν μουσικῶν μὲ ἑκατοντάδας τυμπάνων καὶ αὐλῶν κατὰ τὰς ἀπόκρως. Παρατίθενται αἱ ἐκτελούμεναι μελωδία καὶ ἐξετάζεται ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐθίμου πιθανῶς ἐκ τοῦ 18 αἰ.

WALTER ESCHER, Das Schweizerische Hirtenland, σ. 58-72.

Ὁ συγγραφεὺς παρέχει εἰκόνα μὲ χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα τοῦ ποιμενικοῦ βίου εἰς τὴν Ἑλβετίαν.

HANS TRÜMPY, Aus Eduard Hoffmann-Krayers Briefwechsel, σ. 113-132.

FL. GUGGENHEIM - GRÜNBERG, Eduard Hoffmann-Krayer und die jüdische Volkskunde σ. 133-140.

Περὶ τοῦ Ed. Hoffmann-Krayer (1864-1936), ἰδρυτοῦ τῆς Λαογραφικῆς Ἐπιστήμης εἰς Ἑλβετίαν, πρῶτου ἐκδότου τῆς Διεθνoῦς Λαογραφικῆς βιβλιογραφίας καὶ συνεργάτου εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Λεξικοῦ τῶν Γερμανικῶν δεισιδαιμονιῶν, δημοσιεύεται εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον ἀνέκδοτος ἀλληλογραφία μετ' ἄλλων, ξένων, λαογράφων. Τὸ δεύτερον ἄρθρον ἀναφέρεται εἰς τὴν προσφορὰν αὐτοῦ πρὸς μελέτην τῆς Ἰουδαϊκῆς λαογραφίας.

ROBERT WILDHABER, Bibliografische Einführung in die amerikanische Volkskunde, σ. 164-218.

Ὁ συγγραφεὺς εἰς τὸ μακρὸν τοῦτο ἄρθρον παρέχει παραστατικὴν εἰκόνα τῆς λαογραφικῆς δραστηριότητος εἰς τὴν Ἀμερικὴν εἰς σχετικὰ δημοσιεύματα, αὐτοτελῆ καὶ περιοδικά, ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν σκοπῶν καὶ τῶν τάσεων γενικῶς τῆς ἐρεῦνης τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Studii de istorie literara și folclor, 1964. (Editura Academiei Republicii Populare Romîne.

ION MUȘLEA, «Cîntare și vers la Constantin». Sfirșitul lui Brincoveanu in repertoriul dramatic al minerilor Romîni din nordul Transilvaniei, σ. 21-61.

Ὁ συγγρ. δημοσιεύει ἀνέκδοτον κείμενον λαϊκοῦ ἐμμέτρου δράματος, ἀναφερομένου εἰς τὸ τραγικὸν τέλος τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας Κωνσταντίνου Μραγοβοιάνου. Τοῦτο ἐπαίξετο κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα εἰς λαϊκὰς παραστάσεις κατὰ τὰς χειμερινὰς ἑορτὰς ὑπὸ τῶν μεταλλωρῶν τῆς βορείου Τρανσυλβανίας.

D. POP, Folclorul literar al «Tribunei», σ. 107-162.

Εἰς τὴν μελέτην τοῦ ὁ συγγρ. σταχυολογεῖ καὶ βιβλιογραφεῖ συλλογὰς, μελέτας καὶ ἄρθρα λαογραφικοῦ περιεχομένου, ποὺ ἐδημοσιεύθησαν ἀπὸ τοῦ 1884-1903 εἰς τὴν ἐφημερίδα «Tribuna» τοῦ Sibiu τῆς Τρανσυλβανίας.

ENGEL KAROLY καὶ D. POP, Culegere de basme romînești a lui Zeyk János, σ. 223-242.

Ἐδῶ ἐξετάζεται ἡ συλλογὴ παραμυθίων τοῦ Οὐγγρου συγγραφέως Zeyk János (1786-1855).

Α. Β. Οἱ.

Südosteuropa - Jahrbuch, Bd.6. (Die Volkskultur der Südosteuropäischen Völker), München 1962.

ZORAN KONSTANTINOVIC, Die Volksprose des europäischen Südostens, σ. 10-17.

Γενικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν χαρακτηριστικῶν γνωρισμάτων καὶ τῶν κοινῶν στοιχείων εἰς τὴν λαϊκὴν ποίησιν τῶν λαῶν τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης.

CVETANA ROMANSKA, Die Haiducken in der bulgarischen Volksdichtung, σ. 34-41.

Κατατοπιστικὸν ἄρθρον περὶ τῶν τραγουδιῶν τῶν Βουλγάρων διὰ τὴν δρᾶσιν τῶν Χαϊντούκων, δηλ. τῶν σωματίων τῶν Κλεφτῶν εἰς αὐτοὺς, κατὰ τὴν τουρκοκρατίαν.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Ν. ΠΛΑΤΙΣ, Die neugriechische Volksdichtung, σ. 42-57.

Πληροφοριακὸν ἄρθρον περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς γενέσεως τῶν Ἑλληνικῶν δημοτικῶν τραγουδιῶν, τῶν συλλογῶν αὐτῶν καὶ τῆς αισθητικῆς ἀξίας των. Ἀκολουθοῦν ἀναλύσεις ἀκριτικῶν τραγουδιῶν, παραλογῶν, κλέφτικων καὶ ἄλλων.

RICHARD WOLFRAM, Der Volkstanz als kulturelle Ausdruckform der südosteuropäischen Völker, σ. 63.

Ἀξιόλογος πραγματεία μετὰ παραθέσεως εἰκόνων περὶ τοῦ λαϊκοῦ χοροῦ εἰς τὴν νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην ὡς μέσου ἐκφράσεως πολιτισμοῦ. Γίνεται λόγος καὶ περὶ Ἑλληνικῶν χορῶν.

ROBERT SCHWANKER, Volksmusik und Volkslied in Albanien. Neue Forschungen und Ergebnisse, σ. 85-95.

Ἐκθεσις περὶ τῶν μελετῶν ἐπὶ τῆς ἀλβανικῆς λαϊκῆς μουσικῆς καὶ τῶν δημοτικῶν τραγουδιῶν.

HRISTO VAKARELSKI, Charakteristische Merkmale der bäuerlichen Volkskultur in Bulgarien, σ. 125-133.

Χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τοῦ ἀγροτικοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ εἰς Βουλγαρίαν.

Γ. Κ. Σ.

Zeitschrift für Balkanologie, Jahrgang II, 1964.

FR. DÖLGER, Hochzeit in Prosotsani, σ. 33-37.

Περιγραφή της τελετής του γάμου εις Πρωσοτσάνην Δράμας.

DEM. J. GEORGACAS, Place and other Names in Greece of various Balkan origins, σ. 38-76.

'Ο συγγρ. ἐξετάζει τοπωνύμια ἔθνικα, ὡς τὰ Βουρβά, Βέρβεννα, Βρόνας, Δραγάτιο, Νούδα, Τρίκαλα, Μελιγκοί, Ἐξερῖται κ.λ.π. ὡς πρὸς τὴν ἔτυμολογικὴν ἀρχὴν αὐτῶν.

WILH. LETTENBAUER, Die Volkskultur der Balkanslaven in ihren Beziehungen zu auserslavischen kulturkreisen, σ. 113-125.

'Ἐξετάζεται ὁ λαϊκὸς πολιτισμὸς τῶν Σλάβων τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἴμου εἰς διαφόρους ἐκδηλώσεις του, ἰδίᾳ εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς λαϊκῆς πίστεως καὶ τῆς δεισιδαιμονίας ἐν συγκρίσει πρὸς ἀνάλογους εἰς τοὺς γειτονικοὺς λαϊκοὺς πολιτισμοὺς, ἰδίᾳ τὸν Ἑλληνικόν.

MILAN VASIC, Die Martolosen im osmanischen Reich, σ. 172-189.

Συζητεῖται ὁ θεσμὸς τῶν ἀρματολῶν εἰς τὸ Ὁσμανικὸν κράτος τῆς Βαλκανικῆς, ὁ ὁποῖος ὑποστηρίζεται ὅτι παρελήφθη ἐκ τῶν Βυζαντινῶν κατὰ τὸ πρῶτον ἡμῖς τοῦ 15ου αἰῶνος.

WALT. WÜNSCH, Geschichte und Namen der volkstümlichen Streichinstrumente des Balkans, σ. 190-197.

Γίνεται λόγος περὶ τῆς ἱστορίας εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἴμου τῆς χρήσεως τῶν λαϊκῶν ὄργάνων καὶ τῶν ὀνομάτων, τὰ ὁποῖα παίζονται μὲ τόξον (οἶον ἢ λύρα, ὁ κεμεντζές, ἢ gadulka, ἢ gusle, τὸ rabâb, κ.λ.π.).

Γ. Σ. Κ.

Zeitschrift für Volkskunde, 60 Jahrgang 1964, W. Kohlhammer Verlag, Stuttgart.

HERM. HINZ, Zur Vorgeschichte der Niederdeutschen Halle, σ. 1-22.

'Ο συγγρ. ἐρευνᾷ εἰς τὴν πεδινὴν Γερμανίαν τὴν λαϊκὴν ἀρχιτεκτονικὴν μορφήν τῆς στοᾶς (Halle), ἢ ὁποῖα ὡς μορφή οἰκοδομίας ἐμφανίζεται ἐνταῦθα κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς χρόνους κλπ.

ELF. GRABNER, Verlorenes Mass und heilkräftiges Messen. Krankheitserforschung und Heilhandlung in der Volksmedizin, σ. 23-34.

'Ο συγγρ. ἐξετάζει τὸ ἐνδιαφέρον θέμα τῆς ἀπωλείας τῆς σωματικῆς δυνάμεως καὶ τοῦ ἀναστήματος ἐξ αἰτίας ὀρισμένων ἀσθενειῶν καὶ τῆς θεραπείας τῆς βλάβης ταύτης διὰ τῆς μετρήσεως τοῦ ὕψους τοῦ σώματος διὰ νήματος, τὸ ὁποῖον κατόπιν καταστρέφεται.

GÜNTER BIRKNER, Eine musikalische Katalogisierung des neueren deutschen Volkslieds, σ. 35-53.

Προτείνεται εἰδικὸν σύστημα συντάξεως καταλόγου τῶν μελωδιῶν τῶν νεωτέρων γερμανικῶν τραγουδιῶν.

Γ. Κ. Σ.